

ตีปส์

ชื่อพันธุ์ไม้ : ตีปส์

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Piper retrofractum* Vahl.

วงศ์ : PIPERACEAE

ชื่อสามัญ : long pepper

ชื่ออื่น : ตีปส์เชือก ประดงข้อ ปานนุ ฟันพญาไฟ บี้ฮวด
พิชพญาไฟ

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : เป็นไม้เถา รากฝอยออกบริเวณข้อ เพื่อใช้ยึดเกาะ ใบ เดี่ยวรูปไข่แกมขอบขนาน กว้าง 3-5 ซม. ยาว 7-10 ซม. สีเขียวเข้มเป็นมัน ดอก ช่อ ออกที่ซอกใบ ดอกย่อยอัดกันแน่น แยกเพศ ผล เป็นผลสด มีสีเขียว

ตีปส์เป็นพืชพื้นเมืองของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีถิ่นกำเนิดที่เกาะโมลุกคา (Moluccas)

ในมหาสมุทรอินเดียและได้มีการนำมาปลูกกันอย่างแพร่หลาย และเกิดการแพร่กระจายในทางตอนใต้ของประเทศไทย รวมถึงในประเทศมาเลเซียและอินเดีย

สรรพคุณ...

ราก : แก้พิษอัมพฤกษ์ อัมพาต พิษปิตตะ แก่ตัวร้อน แก้พิษคุณกระดาดให้ปิตตะ แก้ท้องร่วง ขับลมในลำไส้ แก้คุณกระดาด

เถา : แก้พิษงู ขับเสมหะ แก้ปวดฟัน ปวดท้อง จุกเสียด แก้เสมหะพิการ แก้ลมอัมพฤกษ์ แก้นุชชาติ

ใบ : แก้ปวดเมื่อย แก้เส้นเอ็น

ดอก : แก้อาการคลื่นไส้อาเจียน แก้จุกเสียดแน่นท้อง ขับลมในลำไส้ให้ผายและเรอ แก้หืด ไอ แก่ริดสีดวง คุณกระดาด แก้ลมวิงเวียน แก้เสมหะ น้ำลายเหนียว แก้ไอ บำรุงธาตุ แก้ท้องเสีย แก้ปวดศีรษะ 20 ประการ แก้อัมพาต และเส้นปิตตะ

ผลแก่จัด : รสเผ็ดร้อน แก้ลม บำรุงธาตุไฟ แก้หืดไอ แก้เสมหะ (หลังเป็นหวัด) แก้หลอดลมอักเสบ ยาขับระดู ยารักษา ทาแก้ปวดเมื่อยและอักเสบของกล้ามเนื้อ แก้อาการท้องขึ้น ท้องอืด เพื่อแน่นจุกเสียด ขับลม บำรุงธาตุ ใช้ประกอบตำรายาที่ใช้รักษาโรคเกี่ยวกับระบบย่อยอาหาร ธาตุไม่ปกติ (ใช้เป็นยาขับลม แต่ไม่นิยมใช้ โดยมากนำมาเป็นเครื่องเทศ)

